

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 307.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114461386080/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

3.
Abi torpor, huc venite
Preces et suspiria
Fontem nos quæramus vitæ
Adempturum crimina
Qvæ nos semper spiculis
Lacerant gravissimis.

4.
Mens contrita pœnitentis
Cœlo par[aj]t gaudium
Orci nobis invidentis
Contemnamus odium
Qvis v[e]tabit lacrymas
Fundere largissimas

5.
Ergo sanctius agamus
Brevis vitæ tempora
Citoqve removeamus
Indurata pectora
Bonos manent gaudia
Malos mala præmia.

6.
Dignus Christi sit amore
Qvisquis donat vitia
Angelorumqve favore
Fruitur et gratia
Angelorum coelicis
Fruitur et epulis.

7.
Sanctum flamen cum amore
Adsis huc ten[er]rimo
Gembundum cor dolore
Intrans leva subito
Mundi hinc evanida
Parvi pendam gaudia.

3.
Bort med Syndsens onde vane
Such och bønner kommer hid
Wiiser mig den rette bane
Hen till liffsens Kilde blid
Som schall allid dend Synd afftoe
Der mig stedtze giør wroe.

4.
Himlene sig derved Fryde
Naar een Synder bedring giør
Vill end diefflen dett fortryde
Dett ieg ey stort acte tør
Trotz hvo kand forbyde mig
Graad att fælde modelig.

5.
Mine korte Leffnetz Dage
Vill ieg derfor bruge Rett,
Och med største flid forjage
Sicherhed aff hiertet slett
Fromhed følger glæde schiøn
Pine worder ondschabss løn.

6.
Den som Kiødsens Lyst her spæger
Ellscher Gud aff Hiertens grund
Hand och Englene beveger
Till sin Tienest allen stund
Hand ochsaa blant Engler Rig
Frydiss schall i Himmerig.

7.
Hellig Aand vær her tilstede
Met din Krafft och varme nu
Att ieg eengang Trøst och glede
Faar i min bedrøffuett hu
Verdsens Lyster som forgaae,
Vill ieg intett schiøtte saa.

<p>8. Nam quid boni secum ferunt Voluptatem studia Qvæ nos diu tenuerunt Captos heus fallacia Melius est vivere In æterna requie Melius est plaudere Cum beatis Æthere.</p>	<p>8. Thi hvad kunde Jeg O Herre vinde med vellysterss iid Som mig haffuer nu dissvere Fangen holt i langen tid Bedre er at leffu[?] och boe I den ævig Fred och Røe Bedre er blant Englerss tall Gud at loffu[?] i Himlenss Sal.</p>
---	---

Autore M. Andrea Bording

184.

[Naar Haarden storm sig af de skiulte stæder.]

Siunges som: Dass mein Gemüht in Angst etc.

[233]

[12]

1.
Naar Haarden storm sig af de skiulte stæder
fremtrenger med sin vrede magt
Naar stercken Æg, Hvis grønne sommer-
[klæder
Sig Højt i Luften hafde ragt
Med sin rancke top og qviste
feldis slet til Jorden Næed
Hvor dend ødiss snart og mister
Ald sin safft, og Dejlighed,

2.
O strenge Gud din grumme vredis velde
sig bruger nu forhaardelig
Du stormer frem med hefnens vind at felde
Ja slet i grund at øde mig
Ack vil du saa nederrifve,
kand din Harm sig ej forslaa
vil du saadan altid kifve,
Hvo kand da for dig bestaa?

[13]

3.
Ack naar ieg vil Henvende mig tilbage
Til Dend fremfærc ædle tiid,
Og tencker paa de klare frydens Dage
Der idel glæde var min Jid,
Og ieg derimod besinder
Dend Elendighed og Nød,
Som mig nu slet ofver vinder
Hvad var ieg da gierne Død?

4.
Thi kunde ieg med graad ald verden væde
Ja smeltis hen med taare slet
Jeg stedze dog er tvungen til at æde
Bedrøvelsens hin sure Ræt,
Om ieg og ald Luften kunde
Med min suck opfyldte tet,
Smertens Beeske Kalck til grunde
vil dog ud og giøris Ret.

[1]